

РЕШЕНИЕ

№ 28590

гр. София, 15.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 25.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **6581** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172 ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.124 и сл. Закона за държавния служител /ЗДСл/.
Образувано е по жалба от 27.05.2026г. от М. Б. Д. срещу писмо изх.№274/02.12.2025г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“.

С жалбата се иска прогласяване на нищожност на посоченото писмо като противоречащо на влязло в сила съдебно решение № 37182/ 11.11.2025 г. на АССГ, 69 състав, по адм. д. № 9439/2025 на АССГ, с което е отменен мълчаливия отказ на административния орган по заявлението на жалбоподателя за определяне и изплащане на допълнително възнаграждение за постигнати резултати за четвъртото тримесечие на 2024 г. Посочва се, че с цитираното съдебно решение съдът изрично е задължил административния орган да изчисли и изплати възнаграждение за четвъртото тримесечие на 2024 г., без да е необходимо административния орган да извършва допълнителна преценка относно дължимостта му. По същество се иска от съда да прогласи нищожността на посоченото решение на основание чл.177 ал.2 АПК. В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата, като представя списък на разноските по делото по чл. 80 ГПК с договор за правна помощ, прави възражение за претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“, чрез своя процесуален представител, оспорва

жалбата като необоснована и неоснователна. Счита, че с Решение № 18918/2026 на АССГ съдът е постановил, че в случая не е установено неизпълнение в срок на задължение на административния орган. Твърди, че е налице произнасяне в изпълнение на задължението от страна на административния орган и липсва бездействие, тъй като административният орган се е произнесъл в срок, изчислил е и изплатил необходимите суми, поради което не е налице нищожност на акта на административния орган. Претендира разноски по делото.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В АССГ е образувано адм. дело №9439/2025г. по описа на АССГ по жалба на М. Б. Д. срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“ (ИА СОСЕЗФ) да се произнесе по негово по заявление вх. № 278 от 28.07.2025г. Жалбоподателят поддържа, че има право на допълнително възнаграждение за постигнати резултати за периода от 01.10.2024 г. до 31.12.2024 г. (четвърто тримесечие на 2024 г.)

С решение № 37182/ 11.11.2025 г. на АССГ, 69 състав по посоченото дело съдът е отменил по жалба на М. Б. Д. мълчалив отказ на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“ да се произнесе по негово по заявление вх. № 278 от 28.07.2025г. и е върнал преписката на административния орган за произнасяне по заявление вх. № 278 от 28.07.2025 г. като на служителя се изчисли и изплати ДВПР за четвърто тримесечие на 2024 г. и е определил на основание чл.174 от АПК 14-дневен срок на административния орган за произнасяне по заявление вх. № 278 от 28.07.2025 г., считано от получаване на преписката от съда.

С писмо изх.№274/02.12.2025г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“ жалбоподателят е уведомен, че при изчисляване на конкретния размер на ДВПР на жалбоподателя за четвъртото тримесечие на 2024г. следва да бъде приложен коефициент 0.00, който да се умножи по отработената основан заплата за периода и резултатът за ДВПР за жалбоподателя за четвъртото тримесечие на 2024г. е в размер на 0.00 лева.

По молба на жалбоподателя с разпореждане №3153/26.01.2026г. по адм. дело №13037/2025г. на АССГ, Второ отделение, 59-ти състав съдът е осъдил Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“ да заплати глоба за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение.

По жалбата на Изпълнителния директор на ИА СОСЕЗФ с Решение №18918/16.05.2026г. по адм. дело №2269/2026г. на АССГ III-ти касационен състав съдът е отменил разпореждане №3153/26.01.2026г. по адм. дело №13037/2025г. на АССГ, Второ отделение, 59-ти състав с мотиви, че писмо изх.№274/02.12.2025г. на Изпълнителния директор на ИА СОСЕЗФ е индивидуален административен акт, който подлежи на самостоятелен съдебен контрол за законосъобразност, при упражняването на който съдът ще може да прецени дали е спазено С решение № 37182/ 11.11.2025 г. на АССГ, 69 състав по адм. дело №9439/2025г. по описа на АССГ.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Предмет на настоящото производство е единствено заявеното от М. Б. Д. с жалба от 27.05.2026г. искане съдът да прогласи нищожност на писмо изх.№274/02.12.2025г. на Изпълнителния

директор на Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“ на основание чл.177 ал.2 АПК.

Оспореният акт - писмо изх.№274/02.12.2025г. на Изпълнителния директор на ИА СОСЕЗФ, не е нищожен. Нормата на чл. 177, ал. 2 АПК предвижда, че актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. За да е нищожен административният акт на това основание, следва да са изпълнени две предпоставки: наличие на влязло в сила съдебно решение и противоречие на акта на органа със съдебното решение.

Безспорно в случая е налице влязло в сила съдебно решение № 37182/ 11.11.2025 г. на АССГ, 69 състав по адм. дело №9439/2025г. по описа на АССГ, с което съдът е отменил по жалба на М. Б. Д. мълчалив отказ на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“ да се произнесе по негово по заявление вх. № 278 от 28.07.2025г. и е върнал преписката на административния орган за произнасяне по заявление вх. № 278 от 28.07.2025 г. като на служителя се изчисли и изплати ДВПР за четвърто тримесечие на 2024 г. и е определил на основание чл.174 от АПК 14-дневен срок на административния орган за произнасяне по заявление вх. № 278 от 28.07.2025 г., считано от получаване на преписката от съда.

Безспорно след отмяна на мълчаливия отказ, административният орган се е произнесъл с оспорваното в настоящото производство писмо изх.№274/02.12.2025г. на Изпълнителния директор на ИА СОСЕЗФ.

В случая не се споделя становището на жалбоподателя, че процесното писмо е в противоречие с решението на АССГ.

В оспорваното писмо административният орган, макар и лаконично, е изложил мотиви относно начина на изчисление на ДВПР за жалбоподателя като се е съобразил с чл.32 ал.2 и ал.3 от Вътрешните правила за заплатите на служителите в Изпълнителната агенция. В този смисъл новият акт е издаден след извършена нова преценка, като мотивите на органа са допълнени, съгласно констатациите в съдебното решение. Не може и не следва да се очаква, че новото произнасяне от страна на административния орган следва да бъде в полза на жалбоподателя. В случая същото е съобразено с нормативната база и предвид конкретните факти по случая.

С оглед изложеното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото и своевременно отправеното от ответника по оспорването искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в депозираните писмени бележки, на основание чл. 63д, ал.3 от ЗАНН касаторът следва да бъде осъден да заплати на СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 70.00 евро /седемдесет евро/, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, Първо отделени, 21-ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 27.05.2026г. от М. Б. Д. с искане съдът да прогласи нищожност на писмо изх.№274/02.12.2025г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“.

ОСЪЖДА М. Б. Д. ЕГН [ЕГН] да заплати на Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“ сумата от 70.00 евро /седемдесет евро/,

представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: